

ชุดพัฒนาความสามารถการเขียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ชื่อ.....ชั้นม.๒/....เลขที่.....

เสนอ

ครูจันทร์เจ้า เกียรติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

ชุดพัฒนาความสามารถการเขียน

ประกอบด้วยกิจกรรมพัฒนาการเขียน ๒ ชุด จำนวน ๔ กิจกรรม

ชุดที่ ๑ เขียนคำจากการอ่าน

กิจกรรมที่ ๑ เขียนคำศัพท์ตามคำอ่าน

กิจกรรมที่ ๒ สื่อสารคำจากรูปภาพ

ชุดที่ ๒ เขียนแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมที่ ๑ เขียนแสดงความคิดเห็นจากร้อยแก้ว

กิจกรรมที่ ๒ เขียนแสดงความคิดเห็นจากร้อยกรอง

ชุดที่ ๑ เขียนคำจากการอ่าน

จุดประสงค์ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนเรื่อง
จากการอ่านบทร้อยแก้ว

ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ ๑ เขียนคำศัพท์ตามคำอ่าน

กิจกรรมที่ ๒ สื่อสารคำจากรูปภาพ

ชุดที่ ๑ กิจกรรมที่ ๑ เขียนคำศัพท์ตามคำอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง หมู่บ้านของฉัน แล้วให้เขียนคำศัพท์ตามคำอ่านที่กำหนดให้ถูกต้อง

เรื่องหมู่บ้านของฉัน

บ้านของฉันอยู่ในหมู่บ้านที่ห่างไกลความเจริญ เพื่อนบ้านของฉันมีความเป็นอยู่อย่าง..... (อะ - เหฺนึด - อะ - หุนาด) ราวกับว่ายังอยู่สมัย..... (ตึก-คํา-บ้น) ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเป็นยุคของ..... (โถ-กา-ทึ-วัด) แล้วก็คาม ตึกใหญ่ บ้านหลังงาม หาไม่ได้เลย มีแต่ป่า..... (ไฟ-ร-ตม) ไฟฟ้าก็ไม่มี ฉะนั้นเครื่อง..... (อิ-เล็ก-ทุร-นึก)ที่จะให้เกิดความสุข..... (กะ-สม-ส้น) เช่น โทรทัศน์ ใจหาดูได้ยาก แต่ฉันภาคภูมิใจในบ้านเกิดของฉันมากเพราะเป็นหมู่บ้านที่มีธรรมชาติ อากาศดี ผู้คนมี..... (อัด-ซา-ไซ) ดีไม่เคย..... (สะ-รุด-สะ-วาด) ค่อกัน ไม่มีใบหน้า..... (โสก-ส้น) มีแต่..... (ไน-ดา)แจ่มใส เป็นที่น่า..... (พิด-สะ-โหม) ถ้าใครเสนอความคิดที่ดีทุกคนก็จะ..... (พะ-ยัก-พะ-เอ็ด) เห็นด้วย ชาวบ้านมีอาชีพทำไร่ทำนา ไหล่เขาเป็นชั้นบันได เหมือน..... (อัด-อะ-จัน) ทุกคนขยันทำมาหากิน ไม่มีโจรขโมย เพราะหมู่บ้านของฉันไม่เป็นที่..... (ระ-โห-อาน) เคยมี..... (จัก-ถูระ-พัค) ของประเทศญี่ปุ่นเสด็จมาเยี่ยมหมู่บ้านของฉัน พระองค์เสด็จฯไปที่วัด ทรงชมความงามของ..... (ท่า-มาด) ทรงถ่ายรูปและจดบันทึกใส่กระดาษ..... (พุน-สะ-กั๊บ) พระองค์ทรงมีพระ..... (อิ-ริ-ยา-บด) ที่งดงาม หมู่บ้านของฉันมีแต่ความสุขไม่มีเรื่อง โสกา..... (จา-บ้น) ฉันทึจ..... (คอน-เฟิม) แล้วว่าหมู่บ้านของฉันน่าอยู่ที่สุดในโลก

ชุดที่ ๑ กิจกรรมที่ ๒ สื่อสารคำจากรูปภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำหรือกลุ่มคำจากภาพที่กำหนดให้ได้มากที่สุด ใช้เวลา ๑ นาที

ข้อที่	คำศัพท์	ข้อที่	คำศัพท์
๑		๑๑	
๒		๑๒	
๓		๑๓	
๔		๑๔	
๕		๑๕	
๖		๑๖	
๗		๑๗	
๘		๑๘	
๙		๑๙	
๑๐		๒๐	

ชุดที่ ๒ เขียนแสดงความคิดเห็น

จุดประสงค์ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนแสดง
ความคิดเห็น

ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ ๑ เขียนแสดงความคิดเห็นจากร้อยแก้ว

กิจกรรมที่ ๒ เขียนแสดงความคิดเห็นจากร้อยกรอง

ชุดที่ ๒ กิจกรรมที่ ๑ เขียนแสดงความคิดเห็นจากร้อยแก้ว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หมูจอมกะล่อน แล้วเขียนแสดงความคิดเห็น

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง หมูจอมกะล่อน

หมูตัวหนึ่ง ชักชวนสัตว์ป่าทั้งหลายไปฉวางป่า โคนต้นไม้ เพื่อทำไร่ปลูกถั่วและปลูกมัน
บรรดาช้าง เสือ หมี กวาง เต่า ไก่ กระต่าย ฯลฯ พวกมันเห็นด้วย จึงพร้อมใจกันไปช่วยหมูทำไร่
เมื่อหมูเห็นว่าเพื่อนๆ มากันด้วยความเสียสละไม่คิดค่าตอบแทนใดๆ หมูเลยสนองน้ำใจด้วยการ
เลี้ยงอาหารทุกวัน แต่การปรุงอาหารนั้นต้องจัดเวรกันทำ และเพื่อความสนุกสนาน จึงมี
การพนันกันว่า วันนี้แกงอะไร ผู้ใดทายถูกจะได้กินเป็นชมแรก

วันแรกเต่ารับเป็นแม่ครัว มันปิดเป็นความลับว่ามีเนื้อแกงด้วยอะไร ตอนเที่ยงหุคพากิน
ข้าว สัตว์ทุกตัวเดินตรงไปที่บ้านของหมู เมื่อนั่งล้อมวงกันเรียบร้อยแล้ว เต่าถามทันทีว่า

“วันนี้ฉันแกงอะไรเอ่ย”

ปรากฏว่าสัตว์ทุกตัวทายไม่ถูก ยกเว้นแต่หมูทนายว่าแกงไก่ หมูเลยได้กินอาหารเป็นชมแรก
สัตว์ทุกตัวนั่งเงิบ รอให้หมูกินอาหารชมแรกหมดเสียก่อน

วันต่อมาเป็นเวรของ ช้าง หมู กวาง และกระต่าย ตามลำดับ แต่ละวันสัตว์ทุกตัวพากัน
ไม่ถูกเช่นเคย ยกเว้นแต่หมู นั่นคืออาหารขามแรกต้องเป็นของหมูอย่างเลียงไม่พัน

ทำไมหมูจึงตายถูกทุกวัน ไม่มีสัตว์ตัวใดนึกสงสัยต่างชื่นชมว่าหมูมีคาถาพิชิต แท้ที่จริงหมู
เล่นไม่ซื่อ คือคอนสายทุกวันหมุจะบอกกับเพื่อนว่าจะไปดูเขตแดนที่อาจป่า แท้ที่จริงมันไปแอบ
มองรูฝาห้องครัวที่ทำกับข้าว แล้วมันต้องกลับมาอย่างแนบเนียน วันสุดท้าย
เป็นเวรหมูทำอาหารเลี้ยงเพื่อน

“เอ แกงอะไรดีหนอ” หมูคิดอยู่นาน แต่ยังไม่ออก มันเลยปรุงน้ำแกงตั้งไฟไว้ก่อนจน
น้ำแกงเดือดพลุ่ง

“เอ ยังคิดไม่ออก” หมูเกาหัวแกรกๆ ในที่สุดตัดสินใจแกงเลี้ยงเพื่อนๆ โดยถ้ามูลมันเองใส่ลง
หม้อแกงเมื่อถึงเวลากินอาหาร สัตว์ทุกตัวนั่งล้อมวงเช่นเดิม

“วันนี้แกงอะไรเอ่ย” หมูตั้งคำถามทันที สัตว์ทุกตัวตอบไม่ถูกเช่นเคย เสือเป็นตัวสุดท้าย
ตอบว่า “มือแรกหรือวันแรก เต่าแกงไก่ มือนี้มือสุดท้าย วันสุดท้ายฉันทายว่า แกงไขไก่.....”

หมูรีบตักแกงให้เสือกพร้อมกับพูดว่า “ฉันยังไม่ตัดสินใจว่าถูกหรือผิด เสือลองกินก่อนซิ
แล้วทายใหม่” สัตว์ทุกตัวนั่งเงียบ เข้าใจว่าเสือกคงตายถูก

“เอ๊ะ แกงอะไรนี่ กลิ่นมันพะเนียงน่าดู” เสือกกินเข้าไปอย่างพะอืดพะอม หมูกลั่นหัวเราะไม่
อยู่ “นายกิน.....ของข้า”

“กินอะไรนะ” เสือกถามอย่างตกใจ

“กินขี้ของข้า” ว่าแล้วหมูก็วิ่งออกไปจากบ้านอย่างรวดเร็ว

เสือกและเพื่อนๆ พากันโกรธหมูที่เล่นตลกจนเกินขอบเขต ทุกตัวพากันกลับบ้านอย่างหัวเสีย

(ที่มา : นิทานพื้นบ้านชาวนครสวรรค์ ของ ประพนธ์ เรืองณรงค์)

